

saa lav, som Havets Vandstand tillader det. Det vil altsaa sige, at i Aarets 8 Maaneder skal der praktisk talt ikke finde nogen Indstrømning af Vandet fra Havet Sted, og der er i den Tid kun Tale om at aflede Vandet fra Ringkøbing Fjord ud i Havet. Altsaa i Maanederne Marts—Oktober er der ikke Tale om, at Havvandet kan komme til at øve nogen Indflydelse paa, om Værket tilsander eller ikke. Det er kun i de øvrige Maaneder, der bliver Tale om, at man leder en Del af Havvandet ind i Fjorden for at skaffe højere Vandstand dér. I Sommermaanederne trænger man til en lav Vandstand, derfor maa Havet holdes ude. Men deraf følger i Virkeligheden, at Frislusen, der her stilles Forslag om, aldeles ikke paa bedre Maade end Lavvandsslusen, Afvandings-slusen, sikrer mod, at Materialvandring finder Sted, og finder Sted paa en saadan Maade, at Udløsslusen lukkes ved Tilsanding, thi baade i Sommermaanederne og i Efteraars- og Foraarsmaanederne kan der forekomme stærke Storme, som kan øve betydelig Indvirkning paa Kysten, og som netop kan skaffe de uheldige Forhold til Veje, som en Materialvandring forøger. Jeg har den Opfattelse, at det af os i 1914 stillede Forslag var af den Beskaffenhed, at man nogenlunde trygt kunde forlade sig paa, at der ikke vilde finde nogen Tilsanding Sted og jeg antager ikke heller, at man efter det af Ministeren fremsatte Forslag vil være meget vanskeligere stillet, men jeg kan dog tænke mig Muligheden af, at der vil ske nogen Sandophobning inde i Fjorden indenfor Sluseanlægget. Man har nemlig gjort den Erfaring, at der er ført meget betydelige Sandmasser ind i Fjorden, som har lejet sig derinde, og hvis der fremdeles føres betydelige Sandmængder ind i Fjorden, naar Slusen er aabnet for Indstrømning af Vand ude fra, kan man komme til at staa overfor den Nødvendighed at træffe særlige Foranstaltninger for at sikre Udløbet.

Med disse Bemærkninger tror jeg at have godtgjort, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke har været ganske heldig i sit Skøn over den Stilling, vi har indtaget i 1914, og den Stilling, der indtoges af andre til det, der da af os var stillet Forslag om. For øvrigt maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at en i Vandbygningssager meget sagkyndig Mand, Docent Munch-Petersen, bestemt har udtalt — hvad der for øvrigt allerede er gjort opmærksom paa under disse Forhandlinger —, at et Sluseanlæg som dette

netop vilde kræve Molebygninger, og at disse Molebygninger er anslaaede til at koste 3—4 Mill. Kr. Man kan deraf danne sig et Begreb om, hvad der venter os, hvis Lovforslaget bliver vedtaget og det viser sig, at Vanskelighederne bliver saaledes som fra sagkyndig Side forudsagt. Det fremgaar for øvrigt af selve Lovforslaget, at man allerede er betænkt paa at sikre sig mod Tilsanding, idet det er Hensigten at bygge et Ledeværk, formentlig ved Sydsiden, og den højtærede Minister udtalte i Forgaars, saa vidt jeg forstod, at det egentlig var hans Opfattelse, at man lige saa godt kunde springe som krybe i det og bygge et Ledeværk ogsaa ved den nordre Side. Naar man begynder at tale om, at der skal bygges Ledeværker, er der derfra ikke ret langt til at tale om at bygge disse Moler, som Docent Munch-Petersen har forudsagt maatte bygges.

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen), var en betydelig Del af Beboerne ved Ringkøbing Fjord, navnlig ved Fjordens sydlige Del, utilfreds ogsaa med det foreliggende Lovforslag. Jeg udtalte forleden, at min Stilling til Spørgsmaalet i nogen Grad vilde afhænge af, om der var Udsigt til at tilfredsstille paa det nærmeste alle Beboerne omkring Fjorden. Efter de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, maa man desværre antage, at der ikke er Udsigt dertil. Jeg vil dog endnu ikke opgive Haabet derom, thi hvis man kan overbevise Beboerne om, at det, der her foreslaas, vil byde en tilfredsstillende Ordning, er der ikke Grund til at tro, at de vil fastholde deres tidligere Standpunkt. Under alle Omstændigheder mener jeg, at Sagen bør prøves grundigt i et Udvalg, og at man bør gøre alvorlige Forsøg paa at tilvejebringe en Ordning, som i det væsentlige kan skaffe Ro hos Egnens Befolkning. Man bør navnlig tilstræbe en Ordning, der ikke som hidtil stiller Rigsdagen i den Situation, at vi den ene Dag maa bevilge betydelige Midler til nogle Foranstaltninger og den næste Dag maa bevilge andre meget betydelige Beløb til Erstatning i Anledning af disse Foranstaltninger. En saadan Tilstand er i Længden uholdbar. Vi maa sikre os mod, at Rigsdagen paa ny stilles overfor Krav om Erstatning for Skade, forvoldt ved de Anlæg, der foretages.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) mente fremdeles, at det vilde være vanskeligt at træffe en